

TEKSTY PRZYJĘTE

P8_TA(2017)0493

Sprawozdanie roczne w sprawie realizacji wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie sprawozdania rocznego w sprawie realizacji wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (2017/2121(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie roczne Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa,
- uwzględniając art. 21 i 36 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych,
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami,
- uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa (wiceprzewodnicząca / wysoka przedstawiciel) w sprawie odpowiedzialności politycznej,
- uwzględniając komunikat Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) w sprawie globalnej strategii na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej z 2016 r. oraz wspólny komunikat Komisji i ESDZ z 2017 r. w sprawie strategicznego podejścia do kwestii odporności UE w ramach działań zewnętrznych,
- uwzględniając najważniejsze zasady zawarte w globalnej strategii na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej, w szczególności zasady dotyczące suwerenności i integralności terytorialnej państw oraz nienaruszalności granic, które powinny być w jednakowy sposób respektowane przez wszystkie państwa uczestniczące,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel dnia 12 grudnia 2011 r. pt. „Prawa człowieka i demokracja w centrum działań zewnętrznych UE – dążenie do bardziej skutecznego podejścia”

(COM(2011)0886),

- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i opinię Komisji Budżetowej (A8-0350/2017),

Wprowadzenie

1. jest przekonany, że żadne z państw członkowskich nie jest w stanie samodzielnie sprostać wyzwaniom, z którymi się dziś borykamy; podkreśla, że wspólne działanie UE to najskuteczniejszy sposób ochrony interesów Europy, umacniania jej wartości oraz działania na arenie międzynarodowej jako solidarny i wpływowy gracz światowego formatu, a także ochrony obywateli i państw członkowskich UE przed narastającymi zagrożeniami dla ich bezpieczeństwa, również w globalnej sferze cyfrowej; jest zaniepokojony stanem architektury bezpieczeństwa UE, która nadal jest niestabilna i podzielona w obliczu ciągłych i wciąż nowych wyzwań i w której „pokój hybrydowy” stał się niesatysfakcjonującym status quo; wzywa państwa członkowskie do działania i spełnienia oczekiwań tych Europejczyków, którzy wielokrotnie podkreślali, że to polityka zagraniczna i bezpieczeństwa UE oparta na podstawowych wartościach i prawach człowieka jest jedną z najważniejszych i najniezbędniejszych ze wszystkich strategii politycznych UE; uważa, że nadszedł czas, aby państwa członkowskie wdrożyły narzędzia, instrumenty i strategie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB), a tym samym umożliwiły Unii reagowanie na zewnętrzne konflikty i kryzysy, budowały zdolności jej partnerów oraz chroniły Unię Europejską;
2. przypomina o zobowiązaniu UE do opracowania wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa opartej na zasadach demokracji, praworządności, powszechności i niepodzielności praw człowieka i podstawowych wolności, a także zgodnej z Kartą Narodów Zjednoczonych i prawem międzynarodowym; uważa, że aby spełnić to zobowiązanie oraz przyczynić się do propagowania praw człowieka i demokracji na świecie, UE i państwa członkowskie muszą przemawiać jednym głosem oraz dopilnować, aby ich przekaz został usłyszany;
3. jest zdania, że aby UE mogła reagować na stojące przed nią wyzwania i je przewycięzać, a zwłaszcza sprostać zagrożeniom dla bezpieczeństwa, musi być skutecznym, wiarygodnym i wiernym swoim wartościom podmiotem polityki międzynarodowej, który potrafi skutecznie współpracować i prowadzić dialog z innymi podmiotami, co wiąże się z jednomyślnością, jednością w działaniu i skupieniem zasobów na priorytetach strategicznych;
4. przypomina o potrzebie zapewnienia wzajemnej spójności różnych dziedzin polityki zewnętrznej Unii oraz spójności tej polityki z innymi strategiami politycznymi obejmującymi wymiar zewnętrzny, a także o konieczności dążenia do celów określonych w art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej;
5. uważa, że aby spełnić oczekiwania obywateli, Unia Europejska musi przede wszystkim:
 - skoordynować ocenę głębokich zagrożeń i wyzwań w obrębie UE oraz sposób, w jaki należy na nie reagować, biorąc pod uwagę przede wszystkim zapobieganie radykalizacji, która może doprowadzić do werbunku przez grupy terrorystyczne,

- skonsolidować i pogłębić integrację europejską i działania zewnętrzne UE m.in. przez zwiększenie zakresu współpracy i możliwości w UE w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, w tym walki informacyjnej,
- współpracować z państwami członkowskimi, partnerami oraz organizacjami i instytucjami międzynarodowymi chroniącymi pokój na jasno określonych i starannie opracowanych warunkach, tak aby wzmocnić oparty na ustalonych zasadach światowy ład polityczny i gospodarczy, w tym ochronę praw człowieka, oraz współpracować z partnerami, co pozwoli odgrywać przewodnią rolę w osiąganiu pojednania, przywracaniu i utrzymywaniu pokoju, a w razie potrzeby jego wymuszaniu;

Koordinacja oceny głębokich zagrożeń i wyzwań: obecne uwarunkowania polityczne i kwestie bezpieczeństwa

6. podkreśla, że warunkami kluczowymi dla stabilności UE są gwarantowanie bezpieczeństwa obywatelom UE oraz integralności terytorium UE, stabilizacja sąsiedztwa, a zwłaszcza Bałkanów Zachodnich ze szczególnym uwzględnieniem zwiększania widoczności UE w tym regionie, wspieranie reform, których celem jest utrzymywanie międzynarodowego porządku polityczno-gospodarczego opartego na ustalonych zasadach i współpracy, eliminowanie podstawowych przyczyn konfliktów zbrojnych oraz wzmocnianie polityki zapobiegania konfliktom, pokojowego ich rozwiązywania i dialogu z demokracjami pluralistycznymi, które angażują się w obronę praw człowieka; wzywa do aktywniejszych działań unijnej dyplomacji publicznej i poprawy widoczności projektów realizowanych przez UE;
7. jest zdania, że w coraz bardziej skonfliktowanym i niestabilnym środowisku międzynarodowym tylko połączenie rzeczywistej wielostronności, wspólnej siły perswazji (soft power) i wiarygodnej twardej siły pozwoli stawić czoła poważnym wyzwaniom dla bezpieczeństwa, a zwłaszcza rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, naruszaniu bezpieczeństwa w Europie, terroryzmowi, konfliktom we wschodnim i południowym sąsiedztwie, wojnom zastępczym i hybrydowym oraz kryzysom uchodźczym; podkreśla, że wyzwania te obejmują również wymiar humanitarny kryzysu uchodźczego, agresywne działania Korei Północnej, łamanie prawa międzynarodowego przez Chiny i Rosję, których potęga militarna wzrasta, i stwierdza, że w tych przypadkach wymagana jest zdecydowana reakcja dyplomatyczna;
8. jest zdania, że wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa można uczynić skuteczniejszą przede wszystkim dzięki określeniu wspólnych priorytetów i wizji strategicznych; uważa, że należy zająć się podstawowymi przyczynami niestabilności, która szerzy się głównie ze względu na upadek i kryzys państw oraz wymuszoną i nielegalną migrację, czyli: ubóstwem, brakiem perspektyw gospodarczych i dostępu do edukacji, wykluczeniem społecznym, konfliktami zbrojnymi, niedemokratycznymi i niewydolnymi rządami, korupcją, zmianami klimatu, rosnącym sekciarstwem, ryzykiem radykalizacji postaw i rozprzestrzeniania się ideologii ekstremistycznych; przypomina o planie działania przyjętym podczas szczytu w Valletcie, w którym wezwano do solidarnej odpowiedzialności państw pochodzenia, państw tranzytu i państw docelowych; zwraca uwagę, jak ważne jest rozbitcie modelu ekonomicznego, który stosują sieci przemytników;
9. podkreśla potrzebę przeciwdziałania tendencjom autokratycznym i nepotycznym,

zwiększenia wsparcia dla sił demokratycznych oraz nasilenia walki z islamskim terroryzmem w południowym sąsiedztwie i w krajach ościennych naszych sąsiadów i partnerów oraz z grupowaniami usiłującymi zachęcać obywateli Unii do walki w imię swojego ekstremistycznego światopoglądu; przypomina, że rejon Sahelu i inne powiązane z nim obszary geograficzne są regionami priorytetowymi dla zapewnienia bezpieczeństwa Unii Europejskiej; kładzie nacisk na potrzebę podjęcia przez UE, wspólnie ze Stanami Zjednoczonymi i innymi sojusznikami międzynarodowymi, wysiłków dyplomatycznych w celu przekonania głównych graczy w tym regionie, takich jak Turcja, państwa rejonu Zatoki Perskiej i Iran, że muszą koniecznie opowiedzieć się przeciwko ekstremizmowi religijnemu i terroryzmowi, a także opracować wspólną strategię radzenia sobie z tymi globalnymi wyzwaniami, do czego obligują je podjęte na szczycie ONZ zobowiązania do poszanowania prawa międzynarodowego i wartości uniwersalnych; uważa, że wysiłkom dyplomatycznym powinien towarzyszyć szeroki wachlarz narzędzi i instrumentów, którymi UE dysponuje tak, by przysłużyć się poprawie warunków politycznych, społecznych i gospodarczych pozwalającej na osiągnięcie i utrzymanie pokoju;

10. jest zdania, że stawianie czoła brutalnemu ekstremizmowi powinno iść w parze z ochroną powszechnych praw człowieka; podkreśla, że UE musi przeciwstawiać się państwom finansującym radykalizację oraz terroryzm i potępiać je, zwłaszcza jeśli ich wsparcie trafia do podmiotów uznanych przez UE za organizacje terrorystyczne; kładzie nacisk na znaczenie zacieśnienia współpracy z partnerami doświadczonymi w walce z terroryzmem;
11. podkreśla, że trwałe rozwiązanie kryzysu w Syrii osiągnąć można jedynie w oparciu o aktualne ramy uzgodnione na forum ONZ i że musi bazować ono na porozumieniu politycznym, w którym główną rolę odgrywają sami Syryjczycy i które ma charakter integracyjny, angażując wszystkie istotne podmioty; nadal domaga się od wszystkich członków Rady Bezpieczeństwa ONZ wypełnienia zobowiązań związanych z kryzysem syryjskim; popiera apel specjalnego wysłannika Sekretarza Generalnego ONZ ds. Syrii, który wzywa państwa gwarantujące zawieszenie broni w Syrii do podjęcia pilnych działań na rzecz egzekwowania warunków rozejmu;
12. z zadowoleniem przyjmuje strategię UE na rzecz Syrii z kwietnia 2017 r., która obejmuje rozszerzenie sankcji wobec osób zaangażowanych w tworzenie i wykorzystanie broni chemicznej; zachęca do dalszego rozszerzania sankcji wobec osób odpowiedzialnych za naruszanie praw człowieka; podkreśla, że wszystkie osoby odpowiedzialne za naruszanie prawa międzynarodowego, muszą zostać pociągnięte do odpowiedzialności; ponawia apel do UE i państw członkowskich o rozważenie możliwości utworzenia trybunału do spraw zbrodni wojennych w Syrii, do czasu pomyślnego odwołania się do MTK; podkreśla, że UE musi wykazać się pełnym zaangażowaniem w pomoc w odbudowie Syrii po zakończeniu konfliktu;
13. wzywa wszystkie zaangażowane strony, w Libii i poza nią, do wspierania zarówno libijskiego porozumienia politycznego podpisanego w dniu 17 grudnia 2015 r., jak i ustanowionej na jego mocy Rady Prezydenckiej, która jest jedynym organem władzy uznawanym przez wspólnotę międzynarodową i przez ONZ; podkreśla, że rozwiązanie kryzysu w Libii jest konieczne do zapewnienia stabilności w regionie Morza Śródziemnego; zwraca szczególną uwagę na znaczenie południowego sąsiedztwa oraz na potrzebę stworzenia eurośródziemnomorskiej przestrzeni pokoju, dobrobytu, stabilności i integracji; zaznacza swoje zdecydowane wsparcie dla dwupaństwowego

rozwiązania kryzysu izraelsko-palestyńskiego, które polegałoby na pokojowym i bezpiecznym współistnieniu niezależnego, demokratycznego, zdolnego do samostanowienia i integralnego terytorialnie państwa palestyńskiego oraz bezpiecznego Izraela; podkreśla znaczenie zapewnienia spójności polityki UE w przypadkach okupacji lub aneksji terytorialnej;

14. z zadowoleniem przyjmuje skuteczne wdrożenie przez wszystkie strony Wspólnego wszechstronnego planu działania („JCPOA”), który został uzgodniony przez grupę UE3 + 3 oraz Iran; podkreśla, że stała i pełna realizacja tego porozumienia przez wszystkie strony ma zasadnicze znaczenie dla podejmowanych na całym świecie starań na rzecz nierozprzestrzeniania broni jądrowej i rozwiązania konfliktów na Bliskim Wschodzie; podkreśla, że JCPOA jest porozumieniem wielostronnym, które zostało zatwierdzone na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ i nie można go zmienić jednostronnie; zwraca uwagę na zagrożenie dla bezpieczeństwa, jakie stwarza irański program pocisków raketowych, i kładzie nacisk na potrzebę pełnego wdrożenia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2231 (2015), w której wzywa się Iran do niepodejmowania żadnych działań związanych z raketowymi pociskami balistycznymi przeznaczonymi do przenoszenia broni jądrowej oraz jej odpalania;
15. zauważa, że Departament Skarbu Stanów Zjednoczonych formalnie zaktualizował spis obywateli objętych sankcjami ze względu na związki z terroryzmem (Specially Designated Nationals), umieszczając w nim Korpus Strażników Rewolucji Islamskiej;
16. wyraża głębokie zaniepokojenie nieustającym kryzysem humanitarnym w Jemenie; ponownie podkreśla, że przedłużającego się konfliktu jemeńskiego nie da się rozwiązać zbrojnie i popiera wysiłki UE i ONZ na rzecz zawieszenia broni i utorowania drogi negocjacom pokojowym; jest zdania, że UE musi podjąć działania w celu umożliwienia dalszej egzystencji mniejszościom etniczno-religijnym na Bliskim Wschodzie, zwłaszcza w Iraku i Syrii;
17. potępia wielokrotne korzystanie przez Rosję z prawa weta w Radzie Bezpieczeństwa ONZ i jest zdania, że podważa to międzynarodowe działania na rzecz pokoju i rozwiązywania konfliktów w Syrii oraz w szerszej pojętym południowym sąsiedztwie UE;
18. uznaje, że aby umożliwić legalną migrację i mobilność, należy podjąć dalsze wysiłki, również dwustronne, w postaci rozwijania dobrze zarządzanej mobilności między kontynentami i w ich obrębie, a także wspierania strategii politycznych propagujących legalne kanały migracji przy jednoczesnej walce z gangami przemytników nielegalnych imigrantów, które żerują na słabych i bezbronnych; podkreśla starania w tym zakresie podejmowane przez poszczególne państwa członkowskie i uważa, że konieczne jest wzmocnienie legalnego i bezpiecznego dostępu do Europy; ubolewa w związku z tym nad brakiem rzeczywistej, zrównoważonej i wiarygodnej europejskiej polityki migracyjnej i azylowej, czego dowodem jest obecny kryzys w regionie Morza Śródziemnego, oraz wzywa Radę i państwa członkowskie do podjęcia odpowiednich działań;
19. jest przekonany, że UE potrzebuje nowego podejścia do stosunków ze wschodnimi sąsiadami; uważa, że wspieranie państw, które chcą zacieśnić więzi z UE, musi stanowić priorytet unijnej polityki zagranicznej; jest zdania, że przedłużenie sankcji wobec osób i podmiotów w Rosji to nieunikniona konsekwencja niewdrożenia

porozumień mińskich, i nadal uważa, że ich wdrożenie przez wszystkie strony stanowi podstawę trwałego politycznego rozwiązania konfliktu we wschodniej Ukrainie;

20. podkreśla, że możliwość ściślejszej współpracy z Rosją zależy od pełnego poszanowania przez Rosję bezpieczeństwa w Europie i prawa międzynarodowego; domaga się, by UE zachowała możliwość stopniowego wprowadzania dalszych sankcji, jeżeli Rosja w dalszym ciągu będzie naruszać prawo międzynarodowe; potwierdza wsparcie dla niepodległej, suwerennej i integralnej terytorialnie Ukrainy oraz wszystkich pozostałych państw Partnerstwa Wschodniego w ich granicach uznanych przez społeczność międzynarodową; kładzie nacisk na to, że w świetle prawa międzynarodowego decyzja Rosji z dnia 21 marca 2014 r. o aneksji Krymu pozostaje bezprawna, i stanowczo potępia decyzję władz rosyjskich o wydaniu wszystkim mieszkańcom Krymu rosyjskich paszportów; wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel i Radę do tego, by aktywniej i skuteczniej zaangażowały się w rozwiązywanie przedłużających się i zamrożonych konfliktów;
21. ubolewa na tym, że Rosja wielokrotnie naruszyła prawo międzynarodowe i prowadzi wojnę hybrydową; dopuszcza jednak możliwość zasadnego i spójnego zaangażowania selektywnego i dialogu z Rosją w dziedzinach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, tak aby zapewnić odpowiedzialność i poszanowanie prawa międzynarodowego; podkreśla potrzebę utrzymania i zwiększania możliwości przyszłej współpracy w rozwiązywaniu kryzysów na świecie, jeżeli UE ma w tym bezpośredni lub pośredni interes UE oraz jeśli stwarza to szansę na propagowanie wartości UE;
22. uważa, że znormalizowane stosunki są niezbędne zarówno dla UE, jak i dla Rosji, a w jakiegokolwiek przyszłej strategii UE-Rosja należy położyć nacisk na większe zaangażowanie i wsparcie dla wschodnich partnerów UE; zaznacza, że UE powinna zachować możliwość pogłębienia dwustronnych stosunków politycznych i gospodarczych z Rosją pod warunkiem, że Rosja będzie przestrzegała prawa międzynarodowego i zawartych umów oraz złagodzi coraz bardziej apodyktyczną postawę wobec swoich sąsiadów i Europy;
23. ponownie podkreśla, że suwerenność, niepodległość i pokojowe rozwiązywanie sporów to kluczowe zasady europejskiego ładu bezpieczeństwa, które mają zastosowanie do wszystkich państw; w związku z tym jednoznacznie potępia napaść Rosji na Ukrainę, w tym bezprawną aneksję Krymu i finansowany przez Rosję konflikt we wschodniej Ukrainie; apeluje do UE, jej państw członkowskich i społeczności międzynarodowej, aby domagały się od Rosji wstrzymania agresji i uwolnienia wszystkich więźniów politycznych; wzywa społeczność międzynarodową do odgrywania bardziej czynnej i skutecznej roli w rozwiązywaniu tego konfliktu oraz do wspierania wszelkich wysiłków na rzecz trwałego i pokojowego rozwiązania, które zapewniłoby Ukrainie jedność, suwerenność i integralność terytorialną, zwłaszcza przez wysłanie – po uzyskaniu zgody władz ukraińskich – misji utrzymywania pokoju i budowania pokoju na całe jej terytorium;
24. ponownie podkreśla potrzebę strategicznej reorientacji podejścia do Bałkanów Zachodnich, uznając, że UE powinna dążyć do realizacji swoich ambitnych celów w tym regionie, gdyż dzięki temu da nowy impuls wiarygodnej unijnej polityce rozszerzenia i wzmocnieniu praworządności oraz odporności instytucji państwowych; uważa, że stabilność Bałkanów Zachodnich nadal musi stanowić jeden z głównych priorytetów Unii Europejskiej; wzywa do zwiększenia wysiłków na rzecz poprawy

warunków społeczno-ekonomicznych i politycznych w tym regionie; jest przekonany, że integracja i pojednanie na Bałkanach Zachodnich stanowią najlepszy sposób radzenia sobie z zagrożeniami wynikającymi z destabilizującej ingerencji i nacisków z zewnątrz, finansowania rozległych sieci salafickiej i wahhabickiej i werbowania zagranicznych bojowników, przestępczości zorganizowanej, poważnych sporów międzypaństwowych, dezinformacji i zagrożeń hybrydowych; podkreśla potrzebę dalszego zaangażowania we wspieranie niezwykle skutecznych stowarzyszeń politycznych w regionie; podkreśla znaczenie, jakie dla krajów Bałkanów Zachodnich ma dostosowanie się do polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE, niezależnie od ich postępów w procesie integracji z UE; zachęca do natychmiastowego otwarcia stosownego rozdziału dla wszystkich krajów kandydujących z Bałkanów Zachodnich;

25. przypomina, że po spełnieniu wszystkich kryteriów nowi członkowie mają otwarte drzwi UE; z zadowoleniem przyjmuje niedawne starania podejmowane w ramach procesu berlińskiego i szczytu w Trieście, których celem jest dostarczenie dodatkowego bodźca dla konwergencji krajów Bałkanów Zachodnich w kierunku członkostwa w UE; przypomina, że należy zwrócić szczególną uwagę na wdrażanie kluczowych reform instytucjonalnych i politycznych w regionie Bałkanów Zachodnich i wspierać je oraz wzywa Komisję do ponownego rozważenia możliwości dodatkowego przydziału środków finansowych na Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (IPA), gdyż jest to jedno z najważniejszych narzędzi wspierających wdrażanie tych reform;
26. przypomina, że w przeglądzie europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS) wzywa się do zaangażowania sąsiadujących państw trzecich; apeluje o to by ze względu na wspólne wartości i interesy zwiększyć wsparcie dla państw sąsiadujących z naszymi sąsiadami, co pozwoli reagować na globalne problemy i stawiać czoła wspólnym wyzwaniom; zwraca uwagę na to, że należy promować wzmocnienie pozycji i ochronę kobiet, słabszych grup społecznych i mniejszości, zwłaszcza w Afryce, gdzie potrzeba ścisłej współpracy między europejskimi i lokalnymi MŚP, w kooperacji ze społeczeństwem obywatelskim, oraz wsparcia dla tworzenia demokratycznych, przejrzystych i skutecznie działających instytucji oraz promocji światowego ładu opartego na zasadach;
27. jest zdania, że podstawowymi instrumentami osiągnięcia tych celów są współpraca międzynarodowa i polityka rozwoju, w związku z czym mocno podkreśla konieczność lepszego, bardziej efektywnego i wydajnego rozdziału funduszy UE oraz zwiększenia synergii z innymi organizacjami międzynarodowymi; podkreśla konieczność rozwiązania problemu poważnych zagrożeń dla bezpieczeństwa w Afryce, tak aby wyeliminować zagrożenia terrorystyczne ze strony wszelkich grup terrorystycznych, zapobiegać prowadzonemu przez nie werbunkowi, zwalczać radykalne ideologie i zadbać o bezpieczeństwo energetyczne dzięki przyjaznym dla środowiska i zrównoważonym źródłom energii i jednoczesnemu wspieraniu rozwiązań pozasieciowych;
28. zdecydowanie potępia wszelkie próby utrzymania się przy władzy urzędujących prezydentów, którzy naruszają, obchodzą lub bezprawnie zmieniają prawo wyborcze, a zwłaszcza konstytucję; potępia też wszelkie strategie mające na celu zniesienie lub obejście ograniczeń dotyczących okresu kadencji; wzywa wszystkie rządy do podjęcia działań na rzecz zapewnienia przejrzystości i integralności całego procesu wyborczego, a także wdrożenia wszelkich niezbędnych środków zapobiegania oszustwom lub innym bezprawnym praktykom; w związku z tym wyraża zaniepokojenie z powodu kryzysów politycznych oraz związanych z nimi przypadków stosowania przemocy i naruszania

praw człowieka i podstawowych wolności, zwłaszcza w państwach regionu Wielkich Jezior; ponownie wyraża przekonanie o słuszności prowadzenia wzmocnionych misji obserwacji wyborów oraz, jeśli to konieczne, udzielania pomocy finansowej, technicznej i logistycznej jako sposobu na uzyskanie sprawiedliwego, wiarygodnego i demokratycznego procesu wyborczego;

29. zachęca do opracowania spójnej i solidnej strategii dla regionu Sahelu, która pozwoli poprawić sprawowanie rządów, a także zapewnić odpowiedzialność i legalność instytucji państwowych i regionalnych, zwiększyć bezpieczeństwo, zwalczać radykalizację i handel ludźmi, bronią i narkotykami oraz wzmocnić politykę gospodarczą i politykę na rzecz rozwoju;
30. przypomina o potrzebie uaktualnienia strategii na rzecz stosunków między UE a Azją; w tym kontekście wyraża poparcie dla zacieśnienia współpracy w ramach dialogu Azja-Europa, w tym jej wymiaru parlamentarnego; zachęca do wspierania ściślejszej współpracy regionalnej i wzmocnienia środków służących budowie zaufania w Azji Południowej, aby ograniczyć napięcia między Indiami i Pakistanem; zaleca nieprzerwane poparcie dla mediacji pokojowych UE w procesie pokojowym wypracowanym i prowadzonym przez Afgańczyków; podkreśla, że zachowanie pokoju, stabilności i dobrobytu w regionie Azji i Pacyfiku leży w żywotnym interesie UE i jej państw członkowskich; uważa, że sprawą najwyższej wagi i niecierpiącą zwłoki jest opracowanie zaktualizowanej strategii UE dla regionu Azji Północno-Wschodniej w świetle stale zwiększającej się tam obecności militarnej oraz agresywnej i nieodpowiedzialnej postawy Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej (KRLD); potępia próby jądrowe i prowokacje ze strony Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej (KRLD), a także wielokrotne naruszanie przez nią rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ i międzynarodowych zobowiązań; wzywa do wykorzystania siły dyplomatycznej UE do wywierania nacisku na KRLD, aby przekonać jej przywódców do porzucenia broni masowego rażenia; apeluje o użycie wszystkich narzędzi dyplomatycznych, w tym sankcji, w aby zapobiec eskalacji obecnego kryzysu; wzywa do nieodwracalnej denuklearyzacji Półwyspu Koreańskiego środkami pokojowymi oraz do pełnego wdrożenia wszystkich istotnych dla tej kwestii rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ;
31. podkreśla, że zachowanie pokoju, stabilności i dobrobytu w regionie Azji i Pacyfiku leży w żywotnym interesie UE i jej państw członkowskich; wzywa wszystkie zainteresowane strony do rozwiązywania sporów środkami pokojowymi oraz do powstrzymania się od jednostronnych prób zmieniania status quo, np. na Morzu Wschodniochińskim i Południowochińskim oraz w Cieśninie Tajwańskiej, tak aby zagwarantować bezpieczeństwo regionalne; ponownie podkreśla poparcie dla znaczącego członkostwa Tajwanu w organizacjach międzynarodowych oraz uczestnictwa w prowadzonych przez nie działaniach;
32. przypomina, że Amerykę Łacińską i UE łączą wspólne wartości, zasady i zaufanie do skutecznego multilateralizmu, i uważa, że partnerstwo między UE i Ameryką Łacińską jest istotne i powinno zostać wzmocnione, co pozwoli im razem podejmować największe globalne wyzwania; wyraża głębokie zaniepokojenie atakami na sędziów, demokratycznie wybraną opozycję i liderów społeczeństwa obywatelskiego w Wenezueli; kładzie nacisk na to, że poszanowanie praworządności, walka z korupcją, postęp na drodze do demokracji, podstawowe wolności i prawa człowieka stanowią podwaliny głębszej integracji i współpracy z krajami Ameryki Łacińskiej i Karaibów

(LAC);

33. przypomina o swoim poparciu dla procesu pokojowego w Kolumbii, który ma kluczowe znaczenie dla przyszłości obywateli tego kraju i stabilności w regionie; domaga się, aby wszystkie aktywa FARC, w tym majątek pochodzący z przemytu narkotyków, przeznaczyć na odszkodowania dla ofiar konfliktu;

Konsolidacja i pogłębienie integracji europejskiej przez zwiększenie możliwości UE

34. wzywa Komisję, ESDZ i państwa członkowskie do przyjmowania kompleksowego podejścia unijnego przy każdej możliwej okazji, i uważa, że spójne i skoordynowane działania we wszystkich obszarach polityki UE – przy założeniu uwzględnienia i wdrażania celów zrównoważonego rozwoju ONZ, zwłaszcza w obszarze pomocy humanitarnej, rozwoju, handlu, energii, klimatu, nauki oraz cyberobrony i cyberbezpieczeństwa – powinny być stałym i ustrukturyzowanym komponentem zewnętrznych działań Unii, co pozwoli wykorzystać zbiorową siłę UE; jest zdania, że bezpieczeństwo energetyczne, poszanowanie praw człowieka i dyplomacja klimatyczna pozostają ważnymi elementami uzupełniającymi wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE, którymi należy się zająć w ramach całościowego podejścia, oraz że konieczne są dalsze postępy w kwestii unii energetycznej;
35. uznaje, że zmiana klimatu może mieć poważny wpływ na stabilność regionalną i globalną, jako że związane z globalnym ociepleniem spory o terytorium, żywność, wodę i inne zasoby osłabiają gospodarkę, zagrażają bezpieczeństwu w regionie i są pierwotną przyczyną przepływów migracyjnych; ponadto zachęca UE i państwa członkowskie do przemyślenia, jak w krajowym i unijnym planowaniu wojskowym uwzględnić strategie dostosowania do zmiany klimatu i jakie zdolności, priorytety i reakcje należałoby uznać za odpowiednie;
36. podkreśla, że decyzja Zjednoczonego Królestwa o wystąpieniu z UE znacząco wpłynie na przyszłą europejską współpracę obronną, i wzywa do nieustających wysiłków UE i Zjednoczonego Królestwa, jako głównych partnerów międzynarodowych, na rzecz utrzymywania bezpieczeństwa w Europie; podkreśla, że wybory prezydenckie w Stanach Zjednoczonych spowodowały niepewność partnerstwa transatlantyckiego i kładzie nacisk na potrzebę przeciwwagi dla obrony UE i ustanowienia autonomii strategicznej;
37. jest zdania, że aby wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa była bardziej stanowcza, skuteczna i oparta na wartościach, UE powinna zwiększyć swoje bezpieczeństwo energetyczne, niezwłocznie ograniczając, a w perspektywie średnioterminowej eliminując, obecną zależność od ropy naftowej i gazu dostarczanych przez reżimy autorytarne;
38. podkreśla, że aktualny proces decyzyjny we WPZiB oparty na jednogłośnie w Radzie stanowi główną przeszkodę dla skutecznych i terminowych działań zewnętrznych UE; jest zdania, że również w WPZiB powinno się stosować głosowanie większością kwalifikowaną; wyraża pogląd, że instytucje UE muszą lepiej przewidywać kryzysy i konflikty, m.in. przez krótko- i długoterminowe oceny skutków swojej polityki, tak aby eliminować źródłowe przyczyny problemów; uważa, że UE musi szybciej i skuteczniej reagować na rodzące się kryzysy oraz kłaść większy nacisk na zapobieganie konfliktom, stosując głównie narzędzia cywilne na wczesnym etapie;

wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia w życie zaleceń Parlamentu w sprawie przyjęcia zasady obowiązku ochrony; podkreśla potrzebę pogłębienia współpracy między państwami członkowskimi, krajami partnerskimi i organizacjami międzynarodowymi, a także zwraca uwagę na znaczenie skutecznej wymiany informacji i koordynowania działań zapobiegawczych;

39. apeluje do wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel, Komisji i państw członkowskich o wzmoczenie wysiłków na rzecz zwiększenia zdolności UE do zwalczania zagrożeń hybrydowych i cybernetycznych, o dalsze wzmocnienie zdolności UE i krajów partnerskich do walki z fałszywymi informacjami i dezinformacją, o opracowanie jasnych kryteriów ułatwiających wykrywanie fałszywych informacji oraz o zwiększenie środków i przekształcenie grupy zadaniowej Stratcom w pełnoprawną jednostkę ESDZ; w tym celu wzywa do wypracowania wspólnych, kompleksowych zdolności i metod analizy ryzyka i podatności na zagrożenia oraz do wzmocnienia odporności UE i jej strategicznych zdolności komunikacyjnych; podkreśla rolę niezależnych mediów – zarówno internetowych, jak i tradycyjnych – w promowaniu różnorodności kulturowej i kompetencji międzykulturowych, potrzebę wzmocnienia takich mediów jako źródła wiarygodnych informacji, szczególnie w UE i w jej sąsiedztwie, oraz konieczność dalszego rozwijania wspólnych unijnych stacji radiowych i telewizyjnych; wzywa Komisję do ściślejszej współpracy z ESDZ i państwami członkowskimi w tym zakresie;
40. jest zdania, że siła Europy tkwi w zdolności do wzmocniania wspólnoty wartości i poszanowania różnorodności kultur, które jednoczą wszystkich Europejczyków; w tym kontekście uważa, że UE odgrywa ważną rolę w upowszechnianiu demokracji, wolności, praworządności, praw człowieka oraz równych szans i że powinna nadal propagować swoje wartości poza granicami UE; przypomina, że prawa człowieka są nieodłączną częścią WPZiB i powinny stanowić główne uwarunkowanie zewnętrznych strategii politycznych, a ponadto, że strategie te muszą być spójne i oparte na zasadach; podkreśla, że dyplomacja kulturalna powinna stać się istotną częścią działań zewnętrznych UE i wzywa też Komisję do rozszerzenia programu Erasmus+ i wspierania rozwoju ambitnej dyplomacji naukowej; wzywa do ściślejszej koordynacji działań z UNESCO i Komitetem Światowego Dziedzictwa, podmiotami niepaństwowymi oraz organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, czyli z kluczowymi partnerami UE;
41. przypomina, że w rezolucji 1820 (2008) Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych z dnia 19 czerwca 2008 r. oświadcza się, że gwałt i przemoc seksualna mogą stanowić zbrodnię wojenną, zbrodnię przeciwko ludzkości lub część zbrodni ludobójstwa oraz że w sytuacjach konfliktów zbrojnych kobietom należy zapewnić ochronę humanitarną;
42. uważa, że rozwój silnego przemysłu obronnego wzmocnia niezależność technologiczną UE; apeluje o rozbudowę zasobów przemysłowych i technologicznych niezbędnych do poprawy cyberbezpieczeństwa, na przykład przez wspieranie jednolitego rynku związanych z nim produktów; apeluje o znaczne zwiększenie zasobów finansowych i ludzkich w instytucjach UE, tak by podnieść jej zdolności w dziedzinie cyberbezpieczeństwa i cyberobrony; podkreśla potrzebę włączenia cyberobrony do głównego nurtu działań zewnętrznych i wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz konieczność lepszego wykrywania cyberprzestępczości;

43. zwraca uwagę, że wojna informacyjna i cybernetyczna, skierowana przeciwko państwom członkowskim UE i innym krajom zachodnim, stanowi celową próbę destabilizacji i zdyskredytowania struktur politycznych, gospodarczych i społecznych; przypomina, że państwom członkowskim UE, które należą też do NATO, bezpieczeństwo gwarantuje również artykuł 5 Traktatu Północnoatlantyckiego; apeluje o ściślejszą koordynację cyberobrony między państwami członkowskimi UE, instytucjami UE, NATO, Stanami Zjednoczonymi i innymi wiarygodnymi partnerami;
44. kładzie nacisk na rolę niezależnych mediów w promowaniu różnorodności kulturowej i kompetencji międzykulturowych, potrzebę wzmocnienia takich mediów jako źródła wiarygodnych informacji, szczególnie w UE i w jej sąsiedztwie, oraz konieczność dalszego wzmocniania unijnych zdolności zwalczania fałszywych informacji i dezinformacji; w związku z tym podkreśla potrzebę wypracowania na szczeblu UE większej odporności na rozprzestrzenianie się takich informacji w internecie; wzywa Komisję do ściślejszej współpracy z ESDZ w tych dziedzinach;
45. uważa, że Europa powinna nadal wzmocniać współpracę w zakresie wspólnej obrony, tak aby chronić swoich wspólnych wartości i zasad oraz autonomii strategicznej; podkreśla znaczenie związku między bezpieczeństwem zewnętrznym i wewnętrznym, lepszego wykorzystania zasobów i kontroli ryzyka na obrzeżach Europy; przypomina, że powiązanie bezpieczeństwa z rozwojem stanowi kluczową zasadę podejścia Unii do konfliktów i kryzysów zewnętrznych; wzywa państwa członkowskie, by w pełni wykorzystwały możliwości Traktatu z Lizbony w zakresie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO), oraz w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje Plan realizacji globalnej strategii w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony; zachęca do przeglądu podejścia UE do misji cywilnych w ramach WPBiO, aby zadbać o ich odpowiednie opracowanie i wdrażanie oraz zapewnić im wsparcie; uważa, że należy w pełni wykorzystywać potencjał Europejskiej Agencji Obrony (EDA), stałej współpracy strukturalnej i grup bojowych UE; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia na ten cel dodatkowych środków;
46. jest zdania, że Unia Europejska i jej państwa członkowskie muszą opracować skuteczną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa oraz współpracować z NATO i innymi partnerami międzynarodowymi, ONZ, organizacjami pozarządowymi, obrońcami praw człowieka i innymi podmiotami w rozwiązywaniu wspólnych problemów oraz dążeniu do pokoju, dobrobytu i stabilności na całym świecie; zwraca uwagę, jak duże znaczenie dla pilnego wdrożenia ambitnej, skutecznej i uporządkowanej WPBiO ma podnoszenie świadomości i zwiększanie zaangażowania politycznego; wzywa Radę, Komisję i państwa członkowskie do rozwiązywania problemów komunikacyjnych UE przez zwiększenie rozliczalności i widoczności działań zewnętrznych UE; wzywa państwa członkowskie i instytucje UE, by wywiązały się z zadań w zakresie obronności, które wynikają z globalnej strategii UE i planów Komisji zmierzających do usprawnienia unijnego programu badań w dziedzinie obronności oraz rozwoju zdolności;
47. apeluje do Komisji o to, aby we wniosku dotyczącym kolejnych wieloletnich ram finansowych (WRF) w pełni uwzględniła rosnące wyzwania w dziedzinie bezpieczeństwa; uważa, że zarówno wysokość środków w budżecie przeznaczonym na WPZiB, jak i elastyczność tego budżetu muszą odpowiadać oczekiwaniom obywateli UE dotyczącym roli Unii jako gwaranta bezpieczeństwa; uważa, że istnieje potrzeba globalnej wizji dla polityki UE i jej instrumentów w dziedzinie bezpieczeństwa, co obejmuje skuteczną współpracę z proponowanym Europejskim Funduszem Obronnym;

apeluje do państw członkowskich o dążenie do realizacji celu, jakim jest przeznaczanie 2 proc. PKB na obronę, a także o wydawanie 20 proc. budżetu obronnego na wyposażenie, które zdaniem Europejskiej Agencji Obrony jest niezbędne; przypomina ponadto, że na wszelkie nowe działania polityczne należy przeznaczyć środki z nowych źródeł finansowania; zauważa, że poszczególne państwa członkowskie mają problemy z utrzymaniem bardzo szerokiego zakresu pełnych zdolności operacyjnych w dziedzinie obrony, zwykle z powodu ograniczeń finansowych; w związku z tym wzywa do pogłębienia współpracy i zwiększenia koordynacji w zakresie zdolności, które należy utrzymać, tak aby państwa członkowskie mogły specjalizować się w określonych zdolnościach i bardziej racjonalnie wydatkować środki; jest zdania, że kluczem do większej kompatybilności i lepszej integracji sił państw członkowskich jest interoperacyjność; przypomina, że w 2016 r. środki na WPZiB stanowiły 3,6% środków na zobowiązania w dziale 4 oraz 0,2% całego budżetu UE; wyraża ubolewanie, że wysokość środków w rozdziale poświęconym WPZiB, ich niepełne wykorzystanie oraz systematyczne przesunięcia z tego rozdziału wskazują na ciągły brak ambicji UE do działania jako podmiot globalny;

48. zauważa, że impas w Radzie Bezpieczeństwa ONZ utrudnia działania społeczności międzynarodowej i uniemożliwia rozwiązywanie kryzysów; ponownie apeluje do państw członkowskich o wsparcie reformy jej składu i funkcjonowania;

Współpraca w obrębie koalicji i z instytucjami zapewniającym bezpieczeństwo

49. podkreśla, że utrzymanie i pogłębianie stosunków transatlantyckich, opartych na o poszanowaniu wspólnych wartości, prawa międzynarodowego oraz multilateralizmu, leży w strategicznym interesie UE; wzywa UE do dalszego budowania swojej autonomii strategicznej i tworzenia własnych możliwości działania, tak by lepiej radzić sobie z konfliktami regionalnymi i międzynarodowymi, które wpływają na UE; uważa, że UE i USA powinny koncentrować się na dostosowaniu struktur transatlantyckich do współczesnych wyzwań, takich jak obrona praw człowieka, przeciwdziałanie zmianie klimatu, zwalczanie terroryzmu międzynarodowego i korupcji, zapobieganie radykalizacji, rozprzestrzenianie broni masowego rażenia, oraz na walce z próbami destabilizacji UE i NATO przez państwa trzecie; ponadto podkreśla znaczenie nieustającej i wzmocnionej współpracy między UE i USA dotyczącej kwestii wspólnych, zarówno dwustronnej, jak i w ramach NATO; przypomina, że Unia Europejska i Stany Zjednoczone są dla siebie najważniejszymi partnerami oraz że posunięcia jednostronne prowadzą wyłącznie do osłabienia partnerstwa transatlantyckiego; jest zdania, że Europa musi dalej rozwijać oparty na pozytywnym sprzężeniu zwrotnym sojusz między sektorem publicznym i prywatnym oraz że powinna umocnić partnerstwo strategiczne ze Stanami Zjednoczonymi; wzywa Radę i ESDZ do tego, by w ich dialogu z rządem Stanów Zjednoczonych konsekwentnie podnosiły kwestię amerykańskich sankcji eksterytorialnych;
50. zdecydowanie popiera deklarację ze szczytu w Warszawie w 2016 r., w szczególności w kwestii współpracy między UE a NATO, i z zadowoleniem przyjmuje decyzje w sprawie ściślejszej współpracy między NATO a UE w wielu dziedzinach, a także rozmieszczenie na wschodniej flance UE amerykańskich, kanadyjskich i innych sił wielonarodowych;
51. wzywa do intensywniejszej wymiany informacji wywiadowczych między państwami członkowskimi; zwiększonej wymiany międzyinstytucjonalnych informacji

wywiadowczych oraz koordynacji między UE, państwami członkowskimi i NATO, i nalega, aby podmioty te nadal współpracowały jak najściślej w sposób komplementarny i z pełnym poszanowaniem podstawowych europejskich wartości i norm; uznaje, że dzielenie się informacjami między UE, państwami członkowskimi a NATO oraz skoordynowane działania obu instytucji przyniosą rezultaty w takich obszarach, jak terroryzm, reagowanie na zagrożenia hybrydowe, orientacja sytuacyjna, budowanie odporności, łączność strategiczna, cyberbezpieczeństwo i budowanie zdolności w stosunkach z partnerami UE; uważa, że do zwiększenia bezpieczeństwa UE niezbędna jest dalsza koordynacja i ściślejsza współpraca z innymi podmiotami wielostronnymi, takimi jak Eurokorpus; ponownie zaznacza, że jednym z priorytetów UE powinno być odnowienie partnerstw strategicznych;

52. podkreśla swoją rolę w kształtowaniu prawdziwie wspólnej polityki zagranicznej zgodnej z oczekiwaniami europejskich obywateli; wzywa Radę do działania wspólnie z Parlamentem na głównych etapach procesu decyzyjnego w dziedzinie polityki zagranicznej;
53. docenia pracę wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel i apeluje do niej o to, by w przyszłości sprawozdania roczne były bardziej zwarte i dalekosiężne, by przedstawiały głównie najważniejsze priorytety na następny rok oraz ocenę działań podjętych w minionym roku, z uwzględnieniem ich skutków finansowych, tak aby stanowiły pełny przegląd wyników UE;
 - o
 - o
 - o
54. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz państwom członkowskim.